

Pk. P.U. 43 (12 Sept. 1990)

**Undang-Undang Kecil Tandas
Awam (MDM) 1990
(AKTA 171)**

31

Undang-Undang Kecil
Tandas Awam
(MDM)1990
(AKTA 171)

Pk. P.U. 43.

AKTA KERAJAAN TEMPATAN 1976
(Akta 171)UNDANG-UNDANG KECIL TANDAS AWAM
(MAJLIS DAERAH MANJUNG) 1990

Akta 171.

PADA menjalankan kuasa-kuasa yang diberi oleh seksyen 73 Akta Kerajaan Tempatan 1976, Majlis Daerah Manjung membuat dan berikutan dengan seksyen 103 Akta itu Pihak Berkuasa Negeri mengesahkan undang-undang-kecil berikut:

Maksud dan
kuasa.

1. Undang-undang kecil ini bolehlah dinamakan Undang-Undang Kecil Tandas Awam (Majlis Daerah Manjung) 1990 dan hendaklah terpakai kepada kawasan Majlis Daerah Manjung sahaja.

Tafsiran.

2. Dalam undang-undang kecil ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

“Majlis ertinya Majlis Daerah Manjung;

“tandas awam” ertinya apa-apa bangunan, bilik atau ruang yang disekat-sekat yang mana orang-orang awam boleh pergi untuk membuang air besar, air kecil atau untuk mencuci dirinya;

“Yang Dipertua” ertinya orang yang pada masa itu menjalankan kewajipan jawatan Yang Dipertua Majlis Daerah Manjung dengan sah di sisi undang-undang.

Kebersihan
dan kehendak-
kehendak
lain.

3. Mana-mana orang yang berada dalam mana-mana tandas awam—

(a) membuang sampah, meludah, membuang air kecil atau air besar melainkan di dalam bekas yang sepatutnya yang dibekalkan bagi maksud masing-masing;

(b) membiarkan paip terbuka selepas menggunakannya sama ada bekalan air sedang mengalir atau sebaliknya;

(c) merosakkan atau memindahkan apa-apa barang dalam tandas;

(d) mengotorkan, melukis, menyonteng atau mengecat apa-apa di atas dinding atau siling;

(e) berperangai tidak senonoh atau tidak sopan; atau

(f) meninggalkan mangkuk tandas dengan tidak memancurkan air selepas menggunakannya,

adalah melakukan suatu kesalahan.

Syarat-syarat
penggunaan
tandas awam.

4. (1) Tiada seorang pun boleh membasuh apa-apa pakaian atau meninggalkan pakaian itu untuk dikeringkan dalam tandas awam.

(2) Tiada seorang pun boleh menyalakan api atau memasak makanan dalam tandas awam dan tiada seseorang pun boleh makan atau tidur di dalamnya.

(3) Tiada seorang pun boleh mencuci makanan, perkakas, pinggan mangkuk atau apa-apa bekas dalam tandas awam.

(4) Tiada seorang pun boleh menggunakan mana-mana tandas awam sebagai tempat untuk menyimpan barang-barang.

(5) Tiada transaksi perniagaan boleh diuruskan dalam mana-mana tandas awam.

(6) Tiada sesiapa pun dibenarkan mandi di dalam mana-mana tandas awam melainkan kemudahan mandi disediakan di dalamnya.

5. Mana-mana orang yang melakukan apa-apa perbuatan yang melanggar dengan mana-mana peruntukan undang-undang kecil ini boleh diarahkan keluar dari tandas awam oleh Yang Dipertua atau mana-mana orang yang diberikan kuasa olehnya

Kuasa untuk mengarahkan orang keluar.

6. (1) Sekiranya mana-mana tandas awam dipajak, penerima pajak atau orang yang menjaga tandas awam itu hendaklah membersihkan dan menerangi tandas itu sehingga memuaskan hati Yang Dipertua.

Kewajipan penerima pajak.

(2) Penerima pajak atau orang yang menjaga mana-mana tandas awam hendaklah menyebabkan supaya sesalinan undang-undang kecil ini yang ditulis dengan nyata dalam bahasa kebangsaan dipamerkan secara berterusan di tempat yang ketara dalam tandas awam itu.

7. (1) Maka hendaklah diperuntukkan tandas awam yang berasingan untuk jantina yang berlainan yang hendaklah ditandakan dengan tanda-tanda yang sesuai.

Tandas berasingan untuk berlainan jantina.

(2) Tiada seorang pun boleh memasuki atau menggunakan tandas bagi jantina yang berlainan.

8. (1) Jika difikirkannya perlu, Majlis boleh mengenakan caj bagi penggunaan mana-mana tandas awam, menerusi pemberitahuan dalam *Warta*.

Caj.

(2) Mana-mana orang yang gagal membayar caj yang ditetapkan adalah melakukan kesalahan.

9. Mana-mana orang yang melanggar mana-mana peruntukan undang-undang kecil ini adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan, boleh didenda tidak melebihi seribu ringgit.

Penalti.

Diperbuat pada 13hb Jun 1990.

[MDM U/1/1/21: P.U. Pk. 59/72.]

ABDUL SAMAT BIN HAJI SABRI,
Yang Dipertua,
Majlis Daerah Manjung

Disahkan pada 12hb September 1990.

[PSUK Pk. (KT) 21158 Jld. 2.]

MUHAMMAD PADZIL BIN KHALID,
Setiausaha,
Majlis Mesyuarat Kerajaan, Perak

LOCAL GOVERNMENT ACT 1976
(Act 171)
PUBLIC LAVATORIES (MANJUNG DISTRICT COUNCIL)
BY-LAWS 1990

Act 171	In exercise of the powers conferred by section 73 of the Local Government Act 1976, the Manjung District Council makes, and pursuant to section 103 of the said Act, the State Authority confirms, the following by laws:
Citation and application	1. These by-laws may be cited as the Public Lavatories (Manjung District Council) By-Laws 1990 and shall apply only to the Manjung District Council area.
Interpretation	2. In these by-laws, unless the context otherwise requires— “Council” means the Manjung District Council; “public lavatory” means any building, room or compartment where the public may go to defecate, urinate or cleanse himself; “President” means the person for the time being lawfully performing the duties of the office of President of the Manjung District Council.
Cleanliness and other requirements.	3. Any person who, in any public lavatory— (a) throws any rubbish, spits, urinates or defecates otherwise than in the proper receptacle provided for the respective purpose; (b) leaves the tap on after use whether or not there is a running water supply; (c) damages or removes any article in the lavatory; (d) dirties, draws, scribbles or paints anything on the wall or ceiling; (e) behaves in a disorderly or indecent manner; and (f) leaves the toilet bowl without flushing after use, shall be guilty of an offence.
Conditions of use of public lavatory	4. (1) No person shall wash any article of clothing or leave them to dry in a public lavatory. (2) No fire shall be lit or food cooked within the public lavatory nor shall any person eat or sleep therein. (3) No person shall wash food, utensil, crockery or any container in a public lavatory. (4) No person shall use any public lavatory as a place for storing goods. (5) No business transaction shall be carried out in any public lavatory. (6) No person shall bathe in any public lavatory except where bathing facilities are provided therein.

5. Any person committing any act in contravention of any of the provisions of these by-laws may be ordered out of the public lavatory by the President or any person authorised by him. Power to order person out.

6. (1) In the event of any public lavatory being leased, the leasee or person in charge of the public lavatory shall keep the same clean and lighted to the satisfaction of the President. Duties of leasee.

(2) The leasee or person in charge of any public lavatory shall cause a copy of these by-laws distinctly written in the national language to be continuously exhibited in a conspicuous place within the public lavatory.

7. (1) There shall be provided a separate public lavatory which shall be indicated by appropriate sign for a different sex. Separate lavatory for different sex.

(2) No person shall enter or use the lavatory of a different sex.

8. (1) Council may, if it considers it necessary, by notification in the *Gazette* impose a charge for the use of any public lavatory. Charge.

(2) Any person who fails to pay the prescribed charge shall be guilty of an offence.

9. Any person who contravenes any of the provisions of these by-laws shall be guilty of an offence and be liable on conviction to a fine not exceeding one thousand ringgit. Penalty.

Made this 13th day of June 1990.
[MDM U/1/1/21; PU. Pk. 59/72.]

ABDUL SAMAT BIN HAJI SABRI,
President,
Manjung District Council

Confirmed this 12th day of September 1990.
[PSUK. Pk. (KT) 21158 Jld. 2.]

MUHAMMAD PADZIL BIN KHALID,
Secretary,
State Executive Council, Perak